

تحلیل رگرسیونی هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداراه کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس

لغمان کشاورز^{۱*}، ابوالفضل فراهانی^۲، مجتبی شهرسبز^۳

۱- دانشیار دانشگاه پیام نور ۲- استاد دانشگاه پیام نور ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۵/۱۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۱/۱۹

Regressive analysis of the political intelligence and the political behavior of the General Administration of Youth and Sport and the sport boards Managers' in Fars Province

Loghman Keshavarz^{1*}, Abolfazl Farahani², Mojtaba Shahrsabz

1- Associate Professor, Payame Noor University 2- Professor, Payame Noor University 3- M. A. Student in Sport Management, Payame Noor University

Received: (2015/04/08)

Accepted: (2015/08/05)

Abstract

The purpose of this research was to determine regressive analysis of the political intelligence and the political behavior of the general administration of youth and sport and the sport boards managers' in Fars Province. Statistical population included all managers of Fars general administration of Youth and Sport and the sport boards (N = 114). Based on the Morgan table 86 managers were chosen simple randomly method for research sample. The Cooke, Kooli, Hilary, and Kout (1999) questionnaire of political intelligence with 20 questions and Atashpour (2010) questionnaire of political behavior with 29 questions were used to achieve the research objectives. Validity of the two questionnaires was confirmed by 15 experts of sport management and their reliability were studied in a pilot study with 30 subjects and calculated as 0.84, and 0.81 respectively. Analysis of the collected data done by descriptive approach and inferential statistics methods, including K-S, single sample t-test, regression through SPSS software. Results of the research showed that political intelligence and political behavior of managers are desirable and moderate level. There is a significant relationship between political intelligence and political behavior of managers. Finally the political intelligence predictable political behavior of managers is 66%.

Keywords

Political intelligence, Political behavior, Manager, sport boards, general administration .

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تحلیل رگرسیونی هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداراه کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس بود. جامعه آماری پژوهش همه مدیران و معاونین ادارت ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس به تعداد ۱۱۴ نفر بود که بر اساس جدول مورگان به طور تصادفی ۸۶ نفر برای نمونه تحقیق انتخاب شدند. برای دستیابی به اهداف تحقیق از دو پرسش نامه ۲۰ سؤالی هوش سیاسی کوک، کولی و هیلاری و کوت (۲۰۰۴) و پرسش نامه ۲۹ سؤالی رفتار سیاسی آتش پور (۱۳۸۹) استفاده گردید. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه ها به تایید ۱۵ تن از متخصصین مدیریت ورزشی قرار گرفت و پایایی آن ها در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۸۱ محاسبه شد. برای تحلیل اطلاعات جمع آوری شده از روش های آماری توصیفی و استنباطی از جمله کلموگروف اسمیرنوف، تی تک گروهی و رگرسیون با کمک نرم افزار SPSS استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد هوش سازمانی و رفتار سیاسی مدیران به ترتیب در حد مطلوب و متوسط قرار دارد. بین هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران ارتباط معناداری وجود دارد. همچنین هوش سیاسی قابلیت پیش بینی ۶۶٪ رفتار سیاسی مدیران را دارد.

واژه های کلیدی

هوش سیاسی، رفتار سیاسی، مدیر، هیئت ورزشی، اداره کل

* نویسنده مسئول: لغمان کشاورز

E-mail: keshavarzlo@yahoo.com

*Corresponding Author: Loghman Keshavarz

مقدمه

یکی از واقعیت‌های مهم و تاثیرگذار در موفقیت هر سازمانی، نحوه رفتار منابع انسانی به ویژه رفتار مدیران آن سازمان در درون و بیرون سازمان است. به بیان دیگر کارکنان و بالاخص مدیران سازمان باید بتوانند با سایر افراد مانند همکاران، همردیفان، زیردستان و بالادستان در تعامل بوده و فرآیند دادن و گرفتن امتیاز به آن‌ها را بدانند (۲). در واقع هر مدیری که وارد یک سازمان می‌شود باید تصور کند که وارد یک رقابت ورزشی شده که ضروری است از تمام قوانین و مقررات آن مطلع بوده و در حین رقابت از آن پیروی کند. لذا چنانچه مدیر از چنین قوانین و مقرراتی به طور کامل اطلاع نداشته باشد و از آن پیروی نکند، به دلیل انجام خطاهای زیاد از چرخه رقابت خارج شده و قطعاً بازنده رقابت خواهد شد. در این راستا مدیران سازمان‌های ورزشی به ویژه مدیران ادارات کل ورزش و جوانان و هیات‌های ورزشی استان‌ها با توجه به شرایط کاری خود نیازمند ارتباط مستمر با ورزشکاران، داوران، مربیان، مدیران ورزشی و غیرورزشی از جمله استانداران، فرمانداران، شهرداران و بخشداران در سطح استانی و کشوری هستند که آن‌ها از سطح بهینه‌ای از علم سیاست و رفتار سیاسی برخوردار می‌باشند و مدیران مزبور نیاز دارند در مسئولیت خود از علم سیاست آشنا بوده و با بهره‌مند از هوش سیاسی، رفتار سیاسی مناسب بروز داده تا توفیق سازمان خود را افزایش دهند. در این رابطه هوش سیاسی عبارت است از هنر مدیریت سیاست‌ها و درک و فهم عمیق این که چه سیاست‌ها و کدام نوع احساسات سیاسی بوجود آمده در سازمان با راهبردهای موجود برای مدیریت کردن بهینه آمیخته شود (۱۵). همچنین هوش سیاسی به جمع‌آوری اطلاعات در مورد افرادی که بوسیله آنها عملیات سازمانی انجام می‌پذیرد و به‌کارگیری آن اطلاعات در شیوه‌های موثر کار و همچنین به‌کار بردن آن در انتخاب افرادی که بعداً به سازمان ملحق خواهند شد، اطلاق می‌شود. به بیان دیگر هوش سیاسی روشی تاثیرگذار است که مدیران برای ایجاد ارتباط مناسب با کارکنان، همردیفان، زیردستان و بالادستان و ذینفعان داخلی و خارجی سازمان استفاده می‌کنند تا رفتار آن‌ها را با توجه به خواسته خود تغییر داده تا به اهداف فردی و سازمانی دست یابند و از این طریق موجبات پیشرفت سازمان تحت مدیریت خود را فراهم سازند (۶). بنابراین هوش سیاسی برای توسعه روابط اثر بخش سازمان‌ها و بهبود سطوح مختلف عملکردها به‌کار می‌رود. این مهم برای کارکنان سازمان‌ها آموزش داده می‌شود تا به نحوی مثبت در عملکرد

سیاست‌های سازمانی به‌کار برده شوند (۱۶). از سویی دیگر رفتار سیاسی نیز شامل فعالیت‌هایی است که در یک سازمان برای کسب قدرت و برای قائل شدن به اولویت‌های یک فرد قدرت طلب در موقعیتی که در آن عدم اطمینان یا ثبات در سازمان وجود دارد، صورت می‌پذیرد. به عبارتی، هنگامی که در سازمان منافع فردی بر منافع سازمانی ترجیح داده می‌شود، نیروی بالقوه‌ی رفتار سیاسی در سازمان به صورت بالفعل ظاهر خواهد شد. به بیان دیگر رفتار سیاسی مجموعه‌ای از فعالیت‌ها است که به وسیله‌ی کارکنان سازمان برای به‌دست آوردن، افزایش و به‌کارگیری قدرت به‌کار گرفته می‌شود تا از آن طریق در شرایط بی‌ثباتی و عدم اطمینان و ناهماهنگی به اهداف خود برسند (۱۸). به‌عبارت ساده‌تر، هدف افراد از انجام این رفتار، یافتن راهی انحصاری جهت اعمال نفوذ در توزیع مزایا و کاستی‌های درون سازمان است (۱۰ و ۱۷). همچنین، رفتار سیاسی شامل رفتارهایی غیررسمی، تنگ‌نظرانه و غیرقانونی است که اقتدار رسمی و ایدئولوژی سازمان آن را مجاز نمی‌دانند (۱۷). لازم به ذکر است که رفتارهای سیاسی سیاست‌گذاران می‌تواند برای پیش‌بینی آن مواردی که اتفاق خواهد افتاد، سرعت دادن به تغییرات، ایجاد روحیه کاری در پروژه‌های بزرگ و سرعت دادن به تصمیم‌گیری‌ها به‌کار برده شود (۱۹). در خصوص ارتباط هوش سیاسی با رفتار سیاسی و سایر عوامل نامحسوس سازمانی در سازمان‌های غیر ورزشی تحقیقات بسیاری انجام شده است. به طوری که یافته‌های زارعی متین (۱۳۸۱) در تحقیقی با عنوان رفتار سیاسی و نقش آن در سازمان و مدیریت نشان داد که رفتار سیاسی مطلوب می‌تواند به توسعه خردمندی سیاسی در فرایند تصمیم‌گیری، تغییر و تحول سازمان، افزایش رضایت شغلی، اندازه‌گیری اثربخشی سازمان، به‌کارگیری مدیریت مشارکتی و افزایش قدرت کارکنان موثر واقع گردد (۳). قلی‌پور سلیمانی (۱۳۸۱) نیز در پژوهشی با عنوان رفتار سیاسی در سازمان موید این است که درک مفهوم رفتارهای سیاسی لازمه بررسی سازمان‌ها در عصر حاضر است. همچنین مطالعه رفتارهای سازمانی بدون در نظر گرفتن محتوای سیاسی آن‌ها تنها بخشی از حقیقت را نمایان می‌سازد. نحوه توزیع منافع و کاستی‌ها، مخفی نگاه داشتن شکست‌ها، افشای پیروزی‌ها، حمایت از برخی افراد یا مخالفت با گروهی دیگر متاثر از رفتارهای سیاسی در سازمان است. همچنین در مطالعه مزبور سطح رفتار سیاسی افراد مورد مطالعه مطلوب گزارش شد (۵). مشبکی (۱۳۸۳) در تحقیقی کاربردی از رفتار سیاسی در سازمان دریافت که توزیع رفتارهای سیاسی در سطوح مختلف سازمان یکسان نیست به

هیجانی در رفتار کارآفرینی دانشجویان بیانگر این است که دانشجویانی که دارای مهارتهای سیاسی بالایی هستند، از رفتار کارآفرینی مطلوبی برخوردار هستند. همچنین بین مهارت های سیاسی و هوش هیجانی دانشجویان ارتباط مستقیم معناداری وجود دارد (۲۳). یافته های اسد، سلیم و دارانی (۲۰۱۴) در پژوهشی تحت عنوان شناخت سیاست های سازمانی، هوش هیجانی و نتایج کار: شواهد تجربی از امور بانکی پاکستان، موید این است که ارتباط مثبت معناداری بین هوش هیجانی و سیاست های سازمانی و همچنین سیاست های سازمانی با رفتار سازمانی وجود دارد. همچنین نتایج پژوهش مبین این است که رفتار سیاسی منابع انسانی بانک های پاکستان در حد توسط قرار دارد (۱۳). نتایج پژوهش امی، یونی و دونالد (۲۰۱۴) در پژوهشی تحت عنوان شناخت هوش هیجانی و اعتماد به روابط بین سیاست های سازمانی و تعهد سازمانی بیانگر این است که سیاست های سازمانی در حد مطلوب قرار داشته و در ارتباط بین هوش هیجانی و سیاست های سازمانی، تعهد سازمانی نقش میانجی دارد و بین هوش هیجانی و سیاست های سازمانی ارتباط معناداری وجود دارد (۱۲).

همان طوری که مطالعه مبانی نظری و ادبیات پیشینه نشان می دهد هوش سیاسی و رفتار سیاسی به عنوان دو عامل مرتبط با یکدیگری با بسیاری از عوامل نامحسوس سازمانی در ارتباط هستند. همچنین هوش سیاسی عاملی است که بر رفتار سیاسی می تواند تاثیرگذار باشد و در تعاملات بین فردی در سطوح مختلف سازمانی و همچنین تعاملات خارجی سازمان نقش مهمی دارد. از این رو با توجه به این که ادارات کل ورزش و جوانان استان ها و همچنین هیئت های ورزشی برای تحقق اهداف خود به تعامل مدیران خود با مدیران خارج از ورزش که بیشتر مدیران سیاسی هستند، نیاز دارند، ضروری است از فرآیند رفتار سیاسی و هوش سیاسی برخوردار باشند. همچنین نظر به این که مطالعات محدودی در خصوص ارتباط هوش سیاسی و رفتار سیاسی در سازمان های ورزشی انجام شده است، پژوهش حاضر در صدد است به این سوال پاسخ دهد، تحلیل رگرسیونی هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس چگونه است؟

روش شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی است که به صورت میدانی انجام شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر

طوری که مدیران نسبت به سایر افراد دارای رفتار سیاسی بالاتری هستند، همچنین احتمال رخ دادن رفتار سیاسی در تمام مواقع برابر نمی باشد (۷). هادی زاده مقدم و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان رهیافت راهبردی تاکتیک های سیاسی در سازمان نشان دادند که با افزایش تمایل به رفتار سیاسی، نوآوری حرفه ای کارکنان کاهش می یابد. اگرچه نمی توان رفتارهای سیاسی را در سازمان از بین برد، اما مانورهای سیاسی را می توان کنترل کرد (۱۱). علیخانی و منوریان (۱۳۸۰) در تحقیقی با عنوان مدیریت رفتارهای سیاسی و تعارض ها دریافتند که سیاسی بودن مدیران در سطوح مختلف مدیریت در سازمان های اداری با شیوه های مواجهه آنان با شرایط بالقوه و بالفعل ناظر بر تعارض ها، رابطه ای معناداری دارد و می تواند در تصمیم سازی ها و تصمیم گیری ها موثر باشد (۴). ممبینی، خدادادی، قاسمی نسب و حدیدی (۱۳۹۲) در پژوهشی تحت عنوان هوش سیاسی، نیاز امروز مدیران برای مدیریت دریافتند سطح هوش سیاسی افراد مورد مطالعه در سطح مطلوبی قرار دارد. بازی های اجتماعی، پویایی های قدرت، شخصیت سیاسی، صداقت آشکار و توانایی شبکه ای از ابعاد هوش سیاسی می باشند. همچنین یافته ها مبین این بود که هوش سیاسی یک مهارت ضروری برای مدیران تغییر است که حمایت در تصمیم گیری از طریق ارزیابی محیط را ایجاد می کند. در آخر یافته ها نشان داد هوش سیاسی یک هوش بسیار مهم برای مدیران می باشد که آن ها می توانند با تقویت آن در کنار هوش هیجانی و هوش عقلایی، بهره هوش مدیریتی خود را بالا برده، سازمان را به نحو عالی مدیریت کرده و به اهداف سازمانی دست یابند (۹). نتایج پژوهش جerald و همکاران (۲۰۰۵) در پژوهشی تحت عنوان اعتبار سنجی و بهبود مهارت های سیاسی موجود بیانگر این است که مهارت های سیاسی با ادراک سیاسی و هوش هیجانی ارتباط مستقیم و معناداری دارد (۲۰). نتایج پژوهش کریستای و همکاران (۲۰۰۹) در پژوهشی تحت عنوان مهارت های خود کنترلی و هوش هیجانی به عنوان عوامل بروز رفتار سازمانی موید این است که هوش سیاسی و هوش هیجانی در بروز رفتار سیاسی سازمانی تاثیر گذار هستند. همچنین هوش سیاسی مطلوب می تواند رفتار سیاسی را در سازمان بهبود بخشد (۲۲). یافته های هیگتون (۲۰۰۹) در پژوهشی تحت عنوان بررسی ارتباط بین سطح تحصیلی و پیچیدگی های سیاسی موید این است که ارتباط مستقیم معناداری بین سطح تحصیلی و پیچیدگی های رفتار سیاسی وجود دارد (۲۱). یافته های پژوهش فلیپ و وایتینی (۲۰۱۴) در تحقیقی تحت عنوان تاثیر مهارت های سیاسی و هوش

یافته های تحقیق

یافته‌های تحقیق نشان داد در بخش توصیفی نشان داد، توزیع جنسیت نمونه‌ها به صورت ۷۳ درصد مرد و ۲۳ درصد زن می‌باشد. نمونه‌ها دارای مدرک تحصیلی فوق دیپلم و کمتر ۷ درصد؛ لیسانس با ۶۰/۵ درصد و فوق لیسانس ۴۳/۵ درصد بودند. ۱۰ نفر از نمونه‌ها دارای ۳۷ سال یا کمتر، ۲۰ نفر دارای سن بین ۳۸-۴۲ سال، ۳۲ نفر دارای سن بین ۴۳-۴۷ سال و ۲۴ نفر دارای سن ۴۸ یا بیشتر از ۴۸ سال هستند. ۱۴ نفر از نمونه‌ها ۱۰ یا کمتر از ۱۰ سال، ۲۵ نفر بین ۱۱-۱۶ سال، ۲۵ نفر بین ۱۷-۲۳ سال و ۲۲ نفر ۲۴ یا بیشتر از ۲۴ سال سابقه کار دارند. شایان ذکر است نتایج آزمون کلموگروف - اسمیرنوف نشان داد آماره‌های پرسشنامه‌های هوش سازمانی ($Z = ۱/۷۹۲$ و $P = ۰/۲۶۳$) و رفتار سیاسی ($Z = ۱/۳۴۲$ و $P = ۰/۳۱$) بود که دلالت بر طبیعی بودن داده‌ها دارد. لذا برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از روش‌های آماری پارامتریک استفاده شد.

کلیه مدیران و معاونین (معاون ورزشی، معاون امور مالی اداری، معاون امور ورزش بانوان) ادارت ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی استان فارس به تعداد ۱۱۴ نفر بود که بر اساس جدول مورگان به طور تصادفی ۸۶ نفر برای نمونه تحقیق انتخاب شدند. برای دستیابی به اهداف تحقیق از دو پرسش‌نامه ۲۰ سئوالی هوش سیاسی هوش سیاسی کوک، کولی و کولری کوت (۲۰۰۴) و پرسش‌نامه‌ی ۲۹ سئوالی رفتار سیاسی آتش پور (۱۳۸۹) که با مقیاس پنج ارزشی لیکرت سنجیده می‌شد، استفاده گردید. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه‌ها به تایید ۱۵ تن از متخصصین مدیریت ورزشی قرار گرفت و پایایی آن‌ها در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۸۱ محاسبه شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری شده از روش‌های آماری توصیفی میانگین، انحراف استاندارد، درصد، جدول توزیع فراوانی و روش‌های آماری استنباطی از جمله کلموگروف اسمیرنوف، تی تک گروهی و رگرسیون با کمک نرم افزار SPSS استفاده شد.

جدول ۱. نتایج آزمون تی تک گروهی برای بررسی سطح هوش سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی

مقدار آزمون: ۳

متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین	t	درجه آزادی	تفاوت میانگین‌ها	سطح معناداری
هوش سیاسی	۸۶	۳/۷۱	۰/۲۱	۰/۴۵۱	۹/۸۲	۸۵	۰/۷۱	۰/۰۰۱

معناداری وجود دارد. لذا با اطمینان ۹۵٪ می‌توان نتیجه گرفت که هوش سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس بیشتر از حد متوسط و در وضعیت مطلوب قرار دارد.

با نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد با توجه به این که $p \leq ۰/۰۵$ و مقدار t محاسبه شده مثبت است، بین میانگین امتیاز هوش سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس و مقدار آزمون از نظر آماری تفاوت

جدول ۲. نتایج آزمون تی تک گروهی برای بررسی سطح رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس

مقدار آزمون: ۳

متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	خطای معیار میانگین	t	درجه آزادی	تفاوت میانگین‌ها	سطح معناداری
رفتار سیاسی	۸۶	۲/۹۳	۰/۳۵	۰/۲۶۱	-۱/۴۵	۸۵	-۰/۷	۰/۲۳۱

نظر آماری تفاوت معناداری وجود ندارد. لذا با اطمینان ۹۵٪ می‌توان نتیجه گرفت که رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس در حد

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد با توجه به این که $p \leq ۰/۰۵$ ، بین میانگین امتیاز رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس و مقدار آزمون از

متوسط قرار دارد.

جدول ۳. مدل رگرسیونی هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس

R	r^2	r^2	خطای استاندارد برآورد	مقدار دوربین واتسن
۰/۸۱	۰/۶۶	۰/۶۲	۰/۱۰۱	۱/۴۵

جدول ۴. رگرسیون تک متغیری بررسی ارتباط هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های

ورزشی استان فارس

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	میزان F	سطح معنی داری
رگرسیون	۳/۲۵۱	۱	۳/۲۵۱	۱۲/۶۸۲	۰/۰۰۱
باقیمانده	۱۴/۷۳۹	۳۰	۰/۴۹۱		
مجموع	۱۷/۹۹	۳۱			

هوش سیاسی وجود دارد. از این رو، جهت شناسایی و تبیین ضرایب رگرسیونی، ضروری است تا جدول ضرایب رگرسیون عنوان شود.

با توجه به نتایج جدول ۳ و ۴ و با تأکید بر میزان F بدست آمده، می توان مطرح نمود که ارتباط معناداری بین هوش سیاسی با رفتار سیاسی در سطح $\alpha=0/05$ مشاهده می شود. به عبارتی دیگر توان پیش بینی رفتار سیاسی از طریق

جدول ۶. ضرایب رگرسیونی مرتبط با پیش بینی رفتار سیاسی از طریق هوش سیاسی

متغیر ملاک	متغیر پیش بینی کننده	R^2	میزان B	ضریب بتا	t	سطح معنی داری
رفتار سیاسی	هوش سیاسی	۰/۶۶	۰/۳۰۱	۰/۴۲	۵/۲۵۸	۰/۰۰۱

افزایش می یابد. همچنین هوش سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس قابلیت پیش بینی ۶۶٪ رفتار سیاسی آن ها را دارد.

نتایج جدول ۵ نشان می دهد با توجه به ضرایب رگرسیونی تک متغیری می توان مطرح نمود که ارتباط مثبت معناداری بین هوش سیاسی با رفتار سیاسی مشاهده می شود. بدین ترتیب که با افزایش میزان هوش سیاسی، رفتار سیاسی نیز

بحث و نتیجه گیری

سازمان های ورزشی نامیده می شود. در مفهوم سیاست یعنی مدیران باید به گونه ای رفتار و عمل کنند که منافع فردی، گروهی و سازمانی تامین شود. از سویی دیگر هوش سیاسی بیانگر این است که مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس به گونه ای کار و تلاش کنند که اهداف سازمانی آن ها تامین شود. به بیان دیگر هوش سیاسی در این مدیران اشاره به این نکته دارد که مدیران اداره کل و هیئت های ورزشی تغییرات سازمانی را به خوبی هدایت نمایند. از این رو مدیران مزبور به دلیل اینکه با سازمان های بالا دستی مانند وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون های ورزشی و سایر ادارات غیر ورزشی و ورزشی فعال در سطح استان فارس

نتایج پژوهش نشان داد هوش سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان فارس در حد مطلوب قرار دارد که نتایج پژوهش با یافته های ممبینی و همکاران (۱۳۹۲) و کریستای و همکاران (۲۰۰۹) که هوش سیاسی افراد مورد مطالعه خود را مطلوب گزارش کرده اند، همخوانی دارد (۹ و ۲۲). همان طوری که در مبانی نظری اشاره شد سیاست یعنی داشتن یک طرح برای تحقق اهداف (۱۴). به بیان دیگر ایده، برنامه و روش های اجرایی که مدیران اداره کل ورزش و جوانان و همچنین مدیران هیئت های ورزشی استان فارس اتخاذ می نمایند، سیاست در این

همکاری می‌نمایند، ضروری است برای توفیق ورزش استان بتوانند با آنها تعامل مناسبی داشته باشند. تعاملی که منجر به این شود که چگونه به آنها امتیاز بدهند و چگونه از آنها امتیاز و امکانات بگیرند. مدیران ورزش استان فارس برای اینکه بتوانند ورزش استان را به توفیق و موفقیت برسانند، علاوه بر داشتن امکانات اولیه مادی، مالی و انسانی ضروری است که از حد بهینه‌ای از هوش سیاسی برخوردار باشند. چرا که فعالیت در امور اجرایی به نوعی یک بازی به شمار می‌رود که مدیران باید قواعد بازی را به درستی بشناسند. در صورتی که مدیران مزبور با قوانین و قواعد بازی آشنایی نداشته باشند، به طور طبیعی در عرصه رقابتی با سازمان‌های هم‌تراز از جمله ادارت ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی سایر استان‌ها مغلوب خواهند شد و ورزش استان فارس از دست‌یابی به فرصت‌های جدید محروم خواهد شد و دست‌یابی به اهداف، چشم انداز و ماموریت‌های ورزش استان فارس دور از دسترس خواهد بود. از سویی دیگر یکی از اهدافی که هوش سیاسی مدیران ورزشی استان فارس در صدد آن است، توجه به بارگیری است. بارگیری به این مفهوم است که مدیران باید به طور کامل علاوه بر تمرکز بر وظایف خود، دقت کافی در تخریب عوامل درونی و بیرونی اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی داشته باشند (۱۴۰۱). در صورتی که افراد درون و بیرون سازمان‌های مزبور به درست یا غلط شروع به تشویش اذهان همدیفان، مدیران بالادستی و منابع انسانی پایین دستی کنند، مدیران ورزشی استان موقعیت و جایگاه و همچنین محبوبیت خود را از دست خواهند داد که در نهایت علاوه بر تضعیف جایگاه مدیران، منجر به عدم تحقق اهداف و ماموریت‌های اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی و در نهایت ورزش استان فارس خواهد شد. از این‌رو توصیه می‌شود با توجه به تأثیر گذاری سیاست و هوش سیاسی در تعاملات درونی و بیرونی مدیران ورزش استان فارس، مدیران و مسئولین ورزش استان فارس با همکاری متخصصین علوم سیاسی و همچنین روانشناسی نسبت به یادگیری مفهوم سیاست و هوش سیاسی اقدام نمایند.

یافته‌های پژوهش نشان داد رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی در حد متوسط قرار دارد که نتایج پژوهش با یافته‌های زارعی متین (۱۳۸۱)، قلی پور سلیمانی (۱۳۸۱) و مشبکی (۱۳۸۳) که رفتار سازمانی نمونه‌های مورد مطالعه را در حد مطلوب گزارش کرده‌اند همخوانی ندارد (۳، ۵ و ۷). به نظر می‌رسد از دلایل اصلی عدم همخوانی نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش تحقیقات ذکر شده سیاسی نبودن بسیاری از مدیران ورزشی و عدم تسلط آن

ها بر علم رفتار سیاسی باشد. رفتار سیاسی در سازمان شامل اعمال آگاهانه‌ای است که برای نفوذ توسط افراد یا گروه‌ها به منظور دست‌یابی به هدف مورد نظر با حفاظت از منافع خود به هنگام وجود راه‌حل‌های متضاد صورت می‌گیرد (۸). از سویی دیگر برای این-که رفتار سیاسی در مدیران ورزشی استان فارس شکل گیرد، ضروری است مدیران مزبور با اصول علمی مفهوم مدیریت و سیاست آشنایی کامل داشته باشند. در حوزه مدیریت رویکردهای مختلفی برای مواجه شدن با موقعیت‌های گوناگون وجود دارد. رویکردهایی مانند برد-برد، باخت و باخت-برد (۱۶). در واقع این رویکرد به نوعی بیانگر رفتارسیاسی در افراد است. از این‌رو مدیران در اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی استان فارس به دلیل این که با افراد مختلف مانند ورزشکاران، مدیران، مربیان، داوران، مسئولین ورزش شهرها و شهرستان‌های مختلف، مسئولین فدراسیون‌های ورزشی، مدیران وزارت ورزش و جوانان و مدیران سایر نهادهای غیر ورزشی و ورزشی استان فارس در ارتباط هستند، نیاز دارند که برای بهره‌مندی هر چه بیشتر از تعاملات با آنها، از خواسته‌های خود و خواسته‌های آنها آشنایی کامل داشته باشند تا بتوانند با اتخاذ یکی از رویکردهای برد-برد، باخت و باخت-برد با توجه به موقعیت اقتضایی رفتاری مناسب از خود بروز دهند تا در این گونه تعاملات مغلوب نشوند و به خواسته‌هایی که منجر به توفیق و موفقیت اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی می‌شود، دست یابند. در این راستا با توجه به این که میزان رفتار سیاسی در بین این مدیران در حد متوسط قرار دارد، توصیه می‌شود مدیران با برگزاری دوره‌های آموزشی نسبت به افزایش ماهیت رفتار سیاسی، ظرفیت سیاسی، مهارت‌های سیاسی، فنون سیاسی اقدام نمایند تا توان سیاسی مدیران مزبور افزایش یابد.

در بخش آخر یافته‌های پژوهش بیانگر این است که بین هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران اداره کل ورزش و جوانان و هیئت‌های ورزشی استان فارس ارتباط مثبت و معنی داری وجود دارد و هوش سیاسی قابلیت پیش بینی ۶۶٪ رفتار سیاسی مدیران را دارد که نتایج پژوهش با یافته‌های ممبینی و همکاران (۱۳۹۲)، هادیزاده مقدم و همکاران (۱۳۸۹)، امی، یونی و دونالد (۲۰۱۴)، جرال و همکاران (۲۰۰۵)، هیگنون (۲۰۰۹)، کریستای و همکاران (۲۰۰۹) و فلیپ و وایتنی (۲۰۱۴) که به نوعی ارتباط بین رفتار سیاسی و هوش سیاسی را در سازمان‌های مختلف گزارش کردند، همخوانی دارد (۹، ۱۱، ۱۲، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۲۳). برای توفیق هر سازمانی به ویژه اداره کل ورزش و جوانان استان فارس و هیئت‌های ورزش

های منطقی دور از تصور نخواهد بود. همچنین بسیاری از چالش هایی که برای مدیران ورزشی در محیط درونی و بیرونی سازمان های ورزشی بوجود می آید، به دلیل عدم ارتباطات صحیح بین افراد و سازمان ها است. از این رو به دلیل این که هوش سیاسی و رفتار سیاسی مدیران این نهادهای ورزشی با هم ارتباط معنادار دارند، ضروری است متولیان وزارت ورزش و جوانان و همچنین مدیران سیاسی و ورزشی استان نسبت به ایجاد آگاهی وسیع در زمینه شایستگی های سیاسی موجود در اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی و همچنین تفهیم چگونگی توانایی استفاده موثر از آموزش ها و مهارت های سیاسی برای مدیران مزبور اقدام نمایند. وقتی مدیران ورزشی استان به این گونه مهارت های سیاسی مسلط شوند، در این صورت موانع ارتباطی مرتفع خواهد شد و بهره مندی از توانمندی های سایر افراد در سازمان های بالا دستی مانند وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، فدراسیون های ورزشی و همچنین سایر نهادهای ورزشی و غیر ورزشی استان برای ارائه امکانات بیشتر جهت توسعه ورزش در استان دور از دسترس نخواهد بود.

استان ها ضروری است که مدیران آنها دارای سطح مطلوبی از هوش سیاسی باشند. یعنی بتوانند هم مدیریت سیاست ها را داشته باشند و هم این که بتوانند از این که چه سیاست هایی و کدام نوع احساسات سیاسی بوجود آمده در اداره کل ورزش و جوانان و هیئت های ورزشی استان با استراتژی های موجود همسو است را مدیریت کنند و از آن ها درک و فهم عمیق داشته باشند. از سویی دیگر چنانچه مدیران این اداره کل و هیئت های ورزشی استان مزبور دارای چنین توانمندی باشند، می توانند برای توسعه روابط اثر بخش و بهبود سطح عملکرد خود آن ها را بکار گیرند. از آنجا که نتایج پژوهش بیانگر ارتباط مثبت بین هوش سیاسی و رفتار سیاسی بود، لذا بالا بودن سطح هوش سیاسی در مدیران این نهادهای ورزشی منجر به این خواهد شد که رفتار سیاسی آنها نیز ارتقا پیدا کند. به طوری که به نحوی مثبت در عملکرد سیاست های سازمانی آنها مورد استفاده قرار گیرد. از سویی دیگر چنانچه مدیران این نهادها از رفتارهای سیاسی مناسب بهره مند باشند، پیش بینی مواردی مانند سرعت دادن به تغییرات مورد نیاز برای بهبود عملکرد که در آینده اتفاق خواهد افتاد، مفید خواهد بود. لذا در این اداره کل و هیئت های ورزشی ایجاد روحیه کاری در پروژه ها، ابتکارات و اقدامات و همچنین سرعت دادن به تصمیم گیری

منابع

۱. حقیقی، محمد علی؛ رحیمی نیک، اعظم؛ برهانی، بهالالدین؛ صفری، مینا؛ کرد رستمی، مجید. "مدیریت رفتار سازمانی"، انتشارات ترمه، تهران. چاپ چهارم، ۱۳۸۳، ۱۰۴-۱۱۰.
۲. رضائیان، علی. "مدیریت رفتارهای سیاسی در سازمان (مدیریت رفتار سازمانی پیشرفته)"، چاپ اول. تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت)، ۱۳۸۳، ۸۷-۸۹.
۳. زارعی متین، حسین. "رفتار سیاسی و نقش آن در سازمان و مدیریت، مجله مجتمع آموزش عالی قم"، ۱۳۸۱، ۴(۱۵): ۲۷-۵۸.
۴. علیخانی، فرشاد؛ منوریان، عباس. "مدیریت رفتارهای سیاسی و تعارض ها"، مدیریت دولتی، ۱۳۸۰، ۵۱: ۷۳-۸۵.
۵. قلی پور سلیمانی، علی. "رفتارهای سیاسی در سازمان"، تدبیر، ۱۳۸۱، ۱۳۴: ۴۷-۵۰.
۶. لندران اصفهانی، سعیده؛ آتش پور، سید حمید. "بررسی رابطه بین شیوه های اعمال نفوذ و هوش سیاسی مدیران و سرپرستان دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان"، پایان نامه کارشناسی، رشته روانشناسی صنعتی و سازمانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، ۱۳۸۶، ۱.
۷. مشبکی، اصغر. "سیمای سازمان: مروری بر اثر ارزشمند گرت مورگان درباره سازمان و استعاره های آن"، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، ۱۳۸۳، ۱۲-۱۸.
۸. مشبکی، اصغر. "مدیریت رفتار انسانی: تحلیل کاربردی، ارزش رفتار انسانی"، انتشارات ترمه، ۱۳۸۵، ۸۷-۹۰.
۹. ممبینی، یعقوب؛ خدادادی، سارا؛ قاسمی نسب، روح الله؛ حدیدی، مرجان. "هوش سیاسی، نیاز امروز مدیران برای مدیریت"، اولین کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت، ۱۳۹۲: ۶۵.
۱۰. مورهد، گریفین. "رفتار سازمانی"، ترجمه الوانی، مهدی؛ معمارزاده، غلامرضا؛ ران، مروارید؛ ۱۳۸۸، ۳۸۶-۴۰۶.
۱۱. هادی زاده مقدم، اکرم؛ رضایی، سید عابد، اکبری خدیجه. "رهیافت راهبردی تاکتیکهای سیاسی در سازمان"، مطالعات مدیریت راهبردی، ۱۳۸۹، ۳: ۸۹-۱۰۶.

12. Ami F. Utami, Yuni R. Bangun , Donald C. Lantu. "Understanding the Role of Emotional Intelligence and Trust to the Relationship between Organizational Politics and Organizational Commitment", *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 2014, 115: 378 – 386.
13. Asad, A., Saleem M. B. & Durrani Bemisal A. "The Relationship between Perception of Organizational Politics, Emotional Intelligence and Work Outcomes: Empirical Evidence from Banking Sector of Pakistan", *Double Blind Peer Reviewed International Research Journal*, 2014, 14(5): 24-31.
14. Atinc, G., Darrat, M., Parker, B., & Fuller, B. "Perceptions of organizational politics: A meta-analysis of theoretical antecedents", *Journal of Managerial Issues*, 2010, 21: 119-139.
15. Blickle, G., Schneider, P. B., Liu, Y., & Ferris, G. R. "A predictive investigation of reputation as mediator of the political skill - career success relationships", *Journal of Applied Social Psychology*, 2011, 41: 3026-3048.
16. Darren C. Treadway , Wayne A. Hochwarter, Charles J. Kacmar, Gerald R. Ferris. "Political will, political skill, and political behavior", *Journal of Organizational Behavior*, 2005, 6(3): 229–245.
17. Farrell D., Peterson J.C. "Patterns of political behavior in organizations", *ACAD Manage Rev*, 7(3): 403-12.
18. Ferris, G.R., Adams, G., Kolodinsky, R.W., Hochwarter, W.A. and Ammeter, A.P. (2002). "Perceptions of organizational politics: theory and research directions" , in Yammarino, F.J. and Dansereau, F. (Eds), *The Many Faces of Multi-level Issues*, JAI Press, Amsterdam, 1982, pp. 179-254.
19. Fleming, P., and Spicer, A. "Beyond power and resistance: new approaches to organizational politics", *Management Communication Quarterly*, 2008, 21(3): 301-9.
20. Gerald R. Ferris, Darren C. Treadway, Robert W. Kolodinsky, Wayne A. Hochwarter, Charles J. Kacmar, Ceasar Douglas, and Dwight D. Frink. "Development and Validation of the Political Skill Inventory", *Journal of Management*, 2005, 3(1): 126-152.
21. Highton B. "Revisiting the Relationship between Educational Attainment and Political Sophistication", *The Journal of Politics*, 2009, 71(4): PP. 1564–1576
22. Kristie, M., Westerlaken, Peter, J., Jordan, Shery, R., Peter, W. "Political Skill, Self-Monitoring and Emotional Intelligence as Antecedents to Organizational Retaliatory Behaviors", *ANZAM*, 2009, PP: 1-18 .
23. Phillip E. Davis, Whitney O. Peake. "The Influence of Political Skill and Emotional Intelligence on Student Entrepreneurial Intentions: An Empirical Analysis", *Small Business Institute Journal* , 2014, 10(2): 19-34.